การฟื้นฟูแหล่งนิเวศผักหวานป่า เพื่อส่งเสริมให้เป็นพืชเศรษฐกิจกับชุมชนใน พื้นที่ มหาวิทยาลัยแม่โจ้-แพร่ เฉลิมพระเกียรติ

The Restoration of Forest Ecology System on *Melientha suavis* Pierre. for Extension to Community at Mae Jo University Phrae Campus

บทคัดย่อ

การศึกษาด้านนิเวศวิทยาผักหวานป่า ในพื้นที่ปาเต็งรังมหาวิทยาลัยแม่โจ้ – แพร่ เฉลิมพระ เกียรดิ ผักหวานปาเป็นพืชอาหารของท้องถิ่นมีการเจริญเดิบโตไม่ทันกับความต้องการของชุมชน โดยรอบพื้นที่ ทำให้ผักหวานปาเสื่อมโทรม จึงหาแนวทางพื้นฟู และการจัดการระบบนิเวศของผักหวานปา โดยทำการศึกษาสมบัติดิน และโครงสร้างของพืชที่พบผักหวานปา โดยวางแปลงขนาด 20 x 50 ดารางเมดร สำรวจ 3 พื้นที่ คือ ยอดเขา กลางเขา และล่างเขา (ความสูงจากระดับน้ำทะเลเท่ากับ 270 260 และ 230 เมดร ดามลำดับ) โครงสร้างสังคมพืชพบว่า ความสูงของไม้ยืนดันเฉลี่ยทั้งหมด บริเวณ ยอดเขาสูงสุด รองลงมาเป็นล่างเขา และกลางเขา (เท่ากับ 6.8, 5.4 และ 5.0 เมตร ดามลำดับ) ไม้ยืนดัน ที่พบบริเวณยอดเขาเท่ากับ 30 ชนิด เช่น เหียง รักใหญ่ มะเกิ้ม บริเวณกลางเขาไม้ยืนดันที่พบเท่ากับ 37 ชนิด เช่น เด็ง เหียง รัง บริเวณล่างเขา พบจำนวนชนิดไม้ยืนดันเท่ากับ 41 ชนิด เช่น เต็ง พลวง มะม่วงหัวแมลงวัน เป็นดัน ผักหวานปาปรากฏหนาแน่นที่สุดในบริเวณล่างเขา ความสมบูรณ์ของดิน บริเวณล่างเขามีค่าสูงกว่าบริเวณกลางเขา และบริเวณยอดเขา เนื้อดินบริเวณล่างเขามีลักษณะเป็นดิน ร่วนเหนียวปนทราย มีค่า pH อยู่ในช่วง 5.3 ถึง 6.3 ซึ่งอยู่ในช่วงที่เป็นกรดจัดถึงกรดปานกลาง ปริมาณ ค่า CEC ของดินบริเวณล่างเขามีค่าสูงกว่าดินบริเวณกลางเขาและยอดเขา ดินชั้นล่างทั้งสามพื้นที่ พบ ปริมาณโพแทสเซียมสูง และจากการศึกษาความแข็งของดิน ในบริเวณที่มีดันผักหวานปา พบว่ามักจะมี ลักษณะเป็นโพรง เป็นไปได้ว่าการขึ้นของผักหวาน มีความสัมพันธ์กับปลวก

การศึกษาด้านอัดราการงอกและวัสดุเพาะที่เหมาะสมของผักหวานปาศึกษาถึงวิธีการยึดอายุ การเก็บรักษา อัดราการงอก และการเจริญเติบโดของเมล็ดพันธุ์ผักหวานปา จาก 5 จังหวัด คือ จังหวัด แพร่ น่าน อุดรดิดถ์ สระบุรี และบุรีรัมย์ โดยทำการศึกษาดั้งแต่ลักษณะของผลและเมล็ด พบว่า ผลและ เมล็ดผักหวานปาของจังหวัดแพร่ มีขนาดใหญ่ที่สุด มีน้ำหนักมากที่สุด แดกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญ ทางสถิติ (P≤0.05) เมื่อนำเมล็ดไปทำการเก็บรักษาในบรรจุภัณฑ์ 5 ชนิด คือ ถุงร้อน (PP) ถุงเย็น (PE) ถุงไฮเดน (H.D) ถุงหนา (IPP) และกระดาษหนังสือพิมพ์ ภายใต้อุณหภูมิ -20, 0, 8 และ 25 องศา เซลเซียส เป็นเวลา 30 และ 60 วัน พบว่า หลังจากเก็บเมล็ดไว้เป็นเวลา 30 วัน มีเพียงเมล็ดที่เก็บที่ อุณหภูมิ 8 องศาเซลเซียส ที่สามารถงอกได้ เมล็ดจากจังหวัดแพร่ที่เก็บไว้ในถุงเย็น และถุงไฮเดน มี เปอร์เซ็นต์การงอกสูงที่สุด คือ 100 เปอร์เซ็นต์ เมื่อเพาะเมล็ดอายุครบ 21 วัน มีความยาวรากเฉลี่ย 3.77 และ 4.01 เซนดิเมดร เมื่อเก็บเมล็ดไว้เป็นเวลา 60 วัน พบว่า เมล็ดพันธุ์ผักหวานปาจากจังหวัด น่าน ที่เก็บในถุงไฮเดน ที่อุณหภูมิ 8 องศาเซลเซียส มีเปอร์เซ็นด์การงอกสูงเฉลี่ยที่สุด คือ 77.78 เปอร์เซ็นต์ มีความยาวรากเฉลี่ย 4.59 เซนดิเมดร แล้วนำไปปลูกในวัสตุปลูกแต่ละชนิดเป็นระยะเวลา 30 วัน เพื่อศึกษาการเจริญเดิบโดในโรงเรือนเพาะชำ พบว่า ผักหวานปาจากจังหวัดน่าน และแพร่

เจริญเดิบโตได้ดีในดินจอมปลวกผสมปุ๋ยคอกผสมทราย มีความยาวยอดเฉลี่ย 9 และ 5 เซนดิเมดร ดามลำดับ มีความยาวของรากเฉลี่ย 20 และ 14.90 เซนดิเมตร ดามลำดับ ผักหวานปาจากจังหวัด อุตรติดถ์เจริญเดิบโดได้ดีในดินจอมปลวกผสมปุ๋ยคอกผสมแกลบดำ มีความยาวยอด เฉลี่ย 3 เซนดิเมตร ตามลำดับ มีความยาวของรากเฉลี่ย 25.50 เซนดิเมตร

การศึกษาด้านมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ ครั้งนี้อยากทราบมูลค่าของผักหวานป่า เพื่อสร้าง จิดสำนึกในการดระหนักถึงคุณค่าของพื้นที่ปาอนุรักษ์ให้คงอยู่กับชุมชน โดยใช้แบบสอบถามในการ สัมภาษณ์ชาวบ้านในพื้นที่ ด.แม่ทราย และ ต.ร้องกวาง ทำการวิเคราะห์หาผลดอบแทนจากผักหวานป่า พบว่าชาวบ้านเข้าไปเก็บผักหวานป่าพบช่วงก.พ.-มิ.ย. โดยมี.ค. พบการเก็บมากที่สุด ผลดอบแทนจาก การบริโภคเมื่อคำนวณเป็นมูลค่ารวมของผักหวานปาเฉลี่ย 1,362,297 บาท/ครัวเรือนทั้งหมด/ปี โดย แบ่งเป็นรายได้ที่เป็นเงินสดจากการขายเฉลี่ย 939,774 บาท/ครัวเรือนทั้งหมด/ปี และรายได้ที่ไม่เป็นเงิน สดจากการบริโภคเฉลี่ย 422,493 บาท/ครัวเรือนทั้งหมด/ปี จากผลการวิเคราะห์พบว่าจำนวนเดือนที่ สามารถเข้าไปเก็บผักหวานปาและราคาผักหวาน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของชาวบ้านในการ ช่วยกันรักษาปาในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ เพราะถ้าผักหวานปาสามารถสร้างรายได้ให้กับชาวบ้าน ทำให้เห็น คุณค่าของปาที่เป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญ ส่งผลให้เกิดการสร้างจิดสำนึกในการดระหนักถึงคุณค่าของ แหล่งอาหารจากปา โดยมีการถ่ายทอดวิธีการเก็บผักหวานที่ถูกด้องหรือพาเข้าปาไปดูวิธีการเก็บ และ สอนให้รู้จักดันผักหวานปาเพื่อให้ช่วยกันดูแล มีเพียงเล็กน้อยที่สอนวิธีการเก็บเมล็ด เพาะกล้า และ วิธีการปลูก เพื่อรักษาพื้นที่ปาอนุรักษ์ให้คงอยู่กับชุมชนอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: ผักหวานปา โครงสร้างสังคมพืช ปาเด็งรัง การยืดอายุ การเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์ อัตราการ งอก การเจริญเดิบโต แหล่งอาหาร ผลดอบแทน มหาวิทยาลัยแม่โจ้–แพร่ เฉลิมพระเกียรดิ

Abstract

Ecological of *Malientha suavis* Pierre. The Dry Dipterocarp forest at Maejo University Phrae Campus. *Malientha suavis* is a one of native plant food in this area. The production of *Malientha suavis* Pierre did not enough support for demand community around forest area. The growth yield of *Malientha suavis* Pierre was degraded. Reseachers were studied of forest ecosystem in *Malientha suavis*. Soil property and forest structure were conducted in sampling plot size 20 x 50 m² of one plot of each area were top middle and bottom of same aspect of mountain (altitude were 270 260 and 230 mls respectively). Forest structure found, tree height average at top was the highest, second was bottom and middle of mountain were 6.8, 5.4 and 5.0 meters, respectively. Trees species at top middle and bottom of mountain were 30, 37 and 41 species, respectively. Trees species at top such as *Dipterocarpus obtusifolius*, *Melanorrhoea usitata* and *Canarium subulatum*. Trees species at top such as *S obtusa*, *D. obtusifolius* and *Shorea siamensis*. Trees species at bottom such as *S obtusa*, *D. tuberculatus* and *Buchanania latifolia*. The density of *Malientha suavis* Pierre was highest at bottom Mountain. Soil fertilities at

bottom of mountain were higher than middle and top of mountain. Soil texture at bottom was sandy clay loam. pH were 5.3 to 6.3. The level of CEC at bottom was higher than middle and top of mountain. Sub surface soil at three of study area were high Potassium and almost of soil hardness at *Malientha suavis* Pierre found vacation under, high significance relationship between termite and root of *Malientha suavis* Pierre.

Seed germination rate and methodology to extend the storability germination of Melientha suavis. Study on methodology to extend the storability germination rate and growth and development of Melientha suavis Pierre seed from five provinces namely Phrae, Nan, Uttaradit, Saraburi and Burirum. The fruits and seeds morphology were studies. The research found that fruits and seeds from Phrae were biggest and heaviest. The mean difference was statistically significant at 0.05. After, the seeds were packed in five packages namely Polypropylene (PP), Polyethelene (PE), High density (HD), Impact polypropylene (IPP) and newspaper. The packages were maintained at -20, 0, 8 and 25 degrees Celsius. The sample were collected for 30 and 60 days. After maintained for 30 days, the seed's morphology and germination rate were examined. Only the seeds that kept at 8 degrees Celsius that could germinate. The Phrae seeds that kept in PP bag and HD bag have 100 percent germination. After germination for 21 days, root length were 3.77 and 4.01 cm, respectively. A second time, the seeds morphology and germination rate were examined at 60 days. Only the seeds that kept at 8 degrees Celsius that could germinate and the Nan seeds that kept in HD bag have 77.78 percent germination. After germination for 21 days, root length were 4.59 cm. Then seedling were transferred to plant material and growth for more 30 days. The result shown that seedling from Nan and Phrae grown well in anthill soil mixed with manure mixed sand. Average shoot length were 9 and 5 cm., respectively, average root length were 20 and 14.90 cm., respectively. Uttaradit's seedling grown well in anthill soil mixed manure mixed with rice husk in shoot and root length average were 3 cm. and 25.50 cm., respectively.

Use Value of *Malientha suavis* Pierre for building the subconscious of awareness the valued forest with community. Methodology was interview by questionnaires at Maesai and Rongwang sub-district and return analysis. People harvested *Malientha suavis* Pierre in period Feb-June as the highest yield in March. Total use value of them average 1,362,297 baht/total households/year which consist of cash income from selling average 939,774 baht/total households/year and non-cash income from consumption average 422,493 baht/total households/year. The considered results about amount harvesting months and price were effected people participation in conservation forest because *Malientha suavis* Pierre supply can generate revenue to community. Worth forest will be an income source that building the

subconscious of awareness the valued food bank in forest. Community transferred the right harvesting, brought youth to do the right harvesting and learning by doing for taking care them. There is little household taught the harvesting and panting seed. However, the transfer knowledge from community was conservation forest sustainability.

Keywords: *Malientha suavis* Pierre, Forest structure, Dry Dipterocarp forest, extending, seed storability, seed germination, growth and Development, food bank, return, Maejo University Phrae Campus

